

[Aksel Larsen.]

er første Gang, der er stillet en saadan Mistillidsdagsorden under Finanslovdebatten. Det ærede Medlem siger, at hvis man vedtager den, vil det sige, at Finansloven er bortfaldet. Nej, det ærede Medlem burde vide, at hvis denne Dagsorden bliver vedtaget, saa er Regeringen faldet. Saa faar vi en ny Regering, med eller uden Folke­tingsvalg, og det maa formentlig være denne nye Regerings Sag som sin første Handling at fremsætte Forslag til Finanslov, saa dette Land kommer ikke til at mangle en Finanslov af den Grund. Vor Dagsorden er netop stillet i bedste Overensstemmelse med Folke­tingets Forretningsorden for at skaffe Landet af med denne Regering; saa klarer det sig nok, hvad Finanslov angaar, under en anden Regering.

Saa siges det af det ærede Medlem, og det er ogsaa sagt fra anden Side, at det er blot en Demonstration, at der stilles et saadan Mistillidsvotum til Regeringen. Det er en fuldstændig forkert Opfattelse af Tingene. Vi har fremsat denne Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen i Særdeleshed med Henvisning til Regeringens og ganske særlig Statsministerens Politik paa det sydslesvigske Omraade. Vi har ganske vist ikke alene af den Grund Mistillid til Regeringen i Almindelighed og Statsministeren i Særdeleshed. Vi har det ogsaa og i meget høj Grad paa Grund af Regeringens hele Indenrigspolitik. Paa den anden Side er det saadan, at selv om det volder meget stor økonomisk Fortrød for dette Land for hver Maaned, det yderligere skal trækkes med en saadan Regering, saa vil de Skader, der kan tilføjes Landet paa Grund af Regeringens økonomiske Politik, ikke være ubodelige. Der kan imidlertid i Løbet af meget kort Tid tilføjes dette Land ubodelig Skade, hvis Statsministeren faar Lov til som Statsminister at fortsætte med sin Grænsepolitik. Det er derfor, det er nødvendigt at forsøge at faa sat en Stopper for den. Maa jeg tillade mig at erindre Tinget om, at i Forsommeren talte Statsministeren offentligt ved en Række Lejligheder, hvor han gik meget kraftigt ind for Grænseflytning mod Syd, hvor han talte om, at Sydslesvigs Land genvundet, det er Kampens Maal, hvor han talte om, at Danmarks Statsgrænse burde gaa ved Ejderen. Statsministeren fremsatte disse offentlige Udtalelser, til Trods for at der ikke forelaa nogen Tilkendegivelse fra Regeringen her i Tinget om, at dette vilde være dens Linie i dette Spørgsmaal, og til Trods for at han maatte vide, at Rigsdagens Flertal var Modstander af en saadan Linie.

Han blev krævet til Ansvar herinde i Tinget ved Debatten den 9. Juli. Vi spurgte ham, om han vedstod disse Udtalelser, og hvorledes han vilde forklare dem. Ved den Lejlighed fik vi ikke noget klart Svar af Statsministeren. Han kom med et Svar, som i og for sig maatte være egnet til i allerhøjeste Grad at nedsætte Danmarks Anseelse, idet han sagde, at han anede ikke, hvordan Aviserne havde refereret hans Tale, for han læste ikke Aviser. Jeg siger, det er dybt beskæmmende for Landet, at en Statsminister kan afgive en saadan Erklæring, og det er det naturligvis, for lægger man Mærke til det ude i Verden, vil man sige: Hvad er det for et Land, der har en Statsminister, som ikke alene paastaar, at han ikke læser Aviser, men som oven i Købet ikke bekymrer sig om, hvordan Aviserne refererer hans Taler? Det var naturligvis ikke, fordi Statsministeren ikke vidste, hvordan hans egen Partipresse havde refereret hans egne Taler, at han udtalte sig saaledes. Det var, fordi han ikke ønskede at tage klar Stilling her i Tinget, fordi han ønskede at holde Stillingen uklar og saa forbeholde sig Ret til fortsat at føre Politik paa sin egen Manér. Til Trods for at Stillingen var saadan herinde, viste alligevel Folketingets Flertal Statsministeren den ubegribelige Tillid, at man vedtog Folketingsudtalelsen af 9. Juli. Den var i bedste Fald uklar, men den talte i hvert Fald absolut ikke om Grænseflytning, ikke om Folkeafstemning, ikke om Adskillelse mellem Sydslesvig og Holsten, den talte ikke om alt det, som man nu har skrevet ind i den Note, som de 4 gamle Partier har været enige om skulde sendes til England.

Ved Slutningen paa Debatten den 9. Juli, hvor man fra mange Sider, ikke blot fra vor Side, forlangte en Udtalelse fra Statsministeren om, hvorvidt han loyalt vilde rette sig efter Folketingets Vedtagelse, og hvor man ikke kunde faa en saadan Udtalelse fra Statsministeren, sprang til sidst Venstres Gruppeformand, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, ind i Debatten og afgav en Erklæring om, at selvfølgelig vilde og skulde Statsministeren rette sig efter Folketingets Vedtagelse. Altsaa, den Erklæring, man ikke kunde faa fra Statsministeren, den afgav hans Partiformand. Saa kan man overlade til Partiet Venstre og til Statsministeren, om man synes, at det egentlig er et helt værdigt Forhold, at Statsministeren sidder og ikke vil udtale sig, og at hans Partiformand maa forsøge at redde ham eller maaske rettere at redde Tinget ud af Klemmen.

Det varede imidlertid ikke ret lang Tid